

Supplerende samlenotat vedr. ECOFIN den 28. november 2006

Dagsordenspunkt 7c: Momspakken

Resumé

På rådsmødet (ECOFIN) den 28. november ventes en ny drøftelse af momspakken. Siden mødet den 7. juni har formandskabet arbejdet videre med de enkelte dele af pakken. Således er der i B2B/B2C-forslaget, mini One Stop Shop-ordningen og nyt 8. momsdirektiv kun få udeståender. Selve den nye One Stop Shop-ordning er der dog fortsat mange problemer med, og der er fortsat en del uafklarede spørgsmål i forslaget vedrørende harmoniserede fradragsretsregler. Såfremt der kan vedtages en rådserklæring om, at der skal arbejdes videre med udformningen af One Stop Shop-ordningen med henblik på ikrafttræden 1. januar 2010, kan der eventuelt opnås politisk enighed om B2B/B2C-forslaget og et nyt 8. momsdirektiv.

KOM(2004)728, KOM(2003)822, KOM(2005)334

Baggrund og indhold

På ECOFIN-mødet den 28. november 2006 forventes en ny drøftelse af forslaget til en momspakke. Momspakken blev senest drøftet på ECOFIN-mødet den 7. juni 2006, hvor det blev vedtaget at forlænge særordningen for e-handelsydelse fra 3. lande til den 31. december 2006 og aftalt, at drøftelserne af resten af forslagene i momspakken skulle fortsætte under det finske formandskab.

Momspakken indeholder følgende forslag:

- A. Ydelser B2B og B2C
- B. One Stop Shop
- C. Nyt 8. momsdirektiv
- D. Forlængelse af særordningen for e-handelsydelser fra 3. lande
- E. "Mini One Stop Shop"
- F. Harmoniserede regler om fradragsret

A. Forslag om ydelser B2B og B2C

Kommissionen har stillet forslag om ændring af beskatning af grænseoverskridende salg af tjenesteydelser til private (B2C) og virksomheder (B2B).

Under de nuværende regler for grænseoverskridende salg af tjenesteydelser til virksomheder skal en ydelse som hovedregel momsbes i oprindelseslandet. Øget samhandel og den teknologiske udvikling har imidlertid ændret omfanget af og mønstret for handel med tjenesteydelser, således at de eksisterende regler medfø-

rer grænsehandelsproblemer, tolkningsproblemer – der til tider løses ved domstolene – og væsentlige administrative byrder. Kommissionen fremsatte den 23. december 2003 et forslag [KOM(2003)822] om ændrede regler for, hvor moms skal betales af grænseoverskridende handel i EU af ydelser leveret mellem erhvervsdrivende (B2B). For B2B-leverancer foreslås, at hovedreglen for beskatningsstedet ændres fra leverandørens land til kundens land. Der vil dog være visse undtagelser herfra. B2B-forslaget blev i form af et formandskabskompromis behandlet på ECOFIN den 7. december 2004. Forslaget blev støttet fra dansk side, men der blev ikke opnået enighed i ECOFIN.

Kommissionen har efterfølgende – den 20. juli 2005 – stillet ændringsforslag [KOM(2005)334], der udbygger det oprindelige forslag med ændrede regler for beskatning af grænseoverskridende salg af tjenesteydelser til private (B2C).

Kommissionen ønsker at sikre, at beskatning så vidt muligt tilfalder det land, hvor forbruget finder sted. Da de fleste tjenesteydelser forbruges af private på det sted, hvor de fysisk befinder sig, vil forbrugslandsbeskatning for de fleste ydelser finde sted, når leverancerne momses i sælgers land. Det er imidlertid ikke tilfældet for ydelser – som fx teleydelser og e-handelsydelser – der let kan fjernsælges fra en virksomhed i et land til private, der opholder sig fysisk i et andet land. Ved disse ydelser kræves, at beskatningen indbetales til staten i kundens bopælsland for så vidt muligt at opnå forbrugslandsbeskatning.

Det samlede forslag B2B/B2C indeholder endvidere ændringer af Rådets forordning 1798/2003 om administrativt momsamarbejde, som er nødvendige for medlemslandenes udveksling af oplysninger i relation til salg af ydelser, hvor modtageren betaler momsen.

Det nærmere indhold af forslaget er beskrevet i bilag 1.

B. Forslag om One Stop Shop

Efter gældende regler skal en virksomhed, der sælger varer eller ydelser, som momsberigtiges i købers land, momsregistreres mv. i dette land (forbrugslandet) bortset fra i de tilfælde, hvor der bruges omvendt betalingspligt i B2B-salg. Sælger virksomheden til mange forskellige EU-lande, vil den skulle registreres i dem alle og leve op til en række forskellige krav i landene.

Siden 2003 har der været en særordning for virksomheder i 3. lande, der sælger e-handelsydelser til private forbrugere (B2C) i EU. Særordningen består i at registrere virksomheden i ét EU-land, hvorefter virksomheden via myndighederne i dette land elektronisk kan foretage momsangivelser til alle medlemslande i EU. Dette system med én indgang til alle EU-lande kaldes en One Stop Shop-ordning.

Kommissionen foreslår, at der laves en ny og mere omfattende One Stop Shop-ordning for virksomheder i EU-medlemslande, der sælger varer og ydelser, som

momsberigtiges i forbrugslandet både for så vidt angår salg til virksomheder og til private, B2B og B2C.

Ligesom i den nuværende One Stop Shop-særordning for 3. landssalg af e-handelsydelse til forbrugere i EU skal momsangivelser foretages hos én myndighed for salg til alle EU-lande. Indgangen til ordningen er hjemlandets myndighed. For at undgå omfattende pengeoverførsler mellem medlemslandenes myndigheder foreslår Kommissionen, at virksomhederne selv skal foretage momsbetalingerne direkte til de relevante medlemslandes myndigheder.

Kommissionen foreslår, at brugen af One Stop Shop-ordningen bliver valgfri således, at de virksomheder, der ønsker at være momsregistreret i flere EU-lande, kan være det.

Kommissionen foreslår endvidere, at der laves et harmoniseret regelsæt for angivelser i One Stop Shop-ordningen, herunder kvartalsvis angivelse, ensartet angivelsesformular og ensartede regler for betaling og godtgørelser. Kommissionen fremhæver, at de ensartede regler i One Stop Shop-ordningen ikke nødvendiggør harmonisering af medlemslandenes regler for nationale angivelser mv.

Indførelse af den nye One Stop Shop kræver ændringer i 6. momsdirektiv samt ændringer i forordningen om administrativt samarbejde for så vidt angår informationsudvekslingen mv.

C. Forslag om nyt 8. momsdirektiv

En momspligtig virksomhed, som foretager et indkøb i et medlemsland, hvor virksomheden ikke er registreret – og derfor ikke har mulighed for at få momsfradrag – kan søge om godtgørelse af momsen på indkøbet i det pågældende land på baggrund af det 8. momsdirektiv. Procedurene vedrørende godtgørelsesansøgninger efter direktivet er imidlertid så administrativt omfattende, at mange virksomheder ikke søger godtgørelserne.

Kommissionens foreslår en modernisering af godtgørelsesprocedurerne i 8. momsdirektiv, der vil gøre det lettere for virksomhederne at søge moms på indkøb i de andre EU-lande tilbage fra disse landes myndigheder.

Det foreslås, at virksomheder med blandet momspligtig og momsfri omsætning i hjemlandet kun kan få godtgjort moms svarende til den andel, den momspligtige omsætning udgør af den samlede omsætning. Det vil blandt andet få betydning for danske virksomheders leasing af transportmidler i fx Tyskland. I stedet for fuld momsgodtgørelse vil transportvirksomhederne efter forslaget få begrænset godtgørelsen til den andel, den momspligtige virksomhed udgør af den samlede virksomhed.

Teknisk vil godtgørelsessystemet fungere ved, at den involverede virksomhed sender en elektronisk ansøgning til myndighederne i hjemlandet, med oplysning-

ger om relevante faktura. Myndighederne verificerer, at virksomheden er momspligtig og videresender anmodningen til tilbagebetalingslandets myndighed, som sender beløbet direkte til virksomheden.

Ønsker tilbagebetalingslandets myndighed at foretage yderligere kontrol af anmodningen, herunder kontrol af de originale fakturaer mv., vil dette skulle ske gennem reglerne for administrativt samarbejde mellem medlemslandene.

Moderniseringen kræver – ligesom One Stop Shop-ordningen – ændringer i forordningen om administrativt samarbejde (1798/2003), idet der skal laves et system for elektroniske udvekslinger af de relevante dokumenter og informationer. Det elektroniske system går under benævnelsen VIES II¹

D. Forslag om forlængelse af særordningen for e-handelsydelse fra 3. lande

For i større grad at sikre betaling af moms i EU, når virksomheder fra 3. lande sælger e-handelsydelser til private i EU, blev der i 2003 indført en særlig One Stop Shop for disse ydelser. Ordningen betyder, at en 3. landsvirksomhed kun skal momsregistreres i ét EU land, uanset hvor mange EU-lande den har salg til og dermed er momspligtig i. Alle momsangivelser og momsbeløb sendes til registreringslandet, som efterfølgende fordeler pengene til de medlemslande, der har været salg til.

Særordningen udløber den 31. december 2006, og Kommissionen foreslår, at ordningen forlænges til 31. december 2008. Da den nye One Stop Shop endnu ikke er klar til gennemførelse, foreslår formandskabet, at særordningen forlænges, indtil den nye ordning er klar, eller indtil der gennemføres en ”mini One Stop Shop”, jf. punkt E.

E. Forslag om ”Mini One Stop Shop”

Formandskabet foreslår, at der fra 1. januar 2008 etableres en ”mini One Stop Shop”, der reelt er en udvidelse af den eksisterende særordning for 3. landsvirksomheder, jf. punkt D.

Mini One Stop Shop-ordningen foreslås at omfatte både 3. landsvirksomheders og EU-landenes B2C-salg (salg til private) til EU af e-handelsydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser.

Som konsekvens af at mini One Stop Shop-ordningen foreslås udvidet med EU-landenes salg af teleydelser og e-handelsydelser mv. til private, foreslås forordning 1798/2003 om administrativt momssamarbejde tilrettet, således at de regler for samarbejdet, der hidtil har været gældende for 3. landssærordningen, også gælder i relation til mini One Stop Shop-ordningen.

¹ Forkortelse for ”VAT Information Exchange System”.

F. Forslag om harmoniserede regler om fradragsret

Der er store forskelle i medlemslandenes regler for fradragsret af momsudgifter i forbindelse med specielt personbiler, hotelophold, bespisning, luksusvarer, underholdning og repræsentation. Kommissionen har tidligere fremsat forslag til en harmonisering af fradragsretsreglerne i EU, men der har ikke kunnet opnås enighed herom.

Kommissionen anfører, at det i det foreslåede moderniserede godtgørelsessystem (jf. punkt C) ikke er nødvendigt med en harmonisering af fradragsretsreglerne. I stedet foreslås en afgrænsning af de udgiftsområder, hvor fradragsretten kan variere mellem medlemslandene. For alle andre udgifter vil de normale fradragsretsregler gælde i alle EU-lande, og eventuelle særregler for begrænsninger i fradragsretten vil bortfalde.

Kommissionen foreslår, at medlemslandene selv kan fastsætte og ændre fradragsretten for udgifter til:

- Biler, både og fly
- Rejser, logi, mad og drikke
- Luksusvarer, underholdning og repræsentation
- Varer og ydelser, hvor over 90 pct. af den samlede anvendelse af dette gode er privat eller uvedkommende for driften af virksomheden på anden vis

Tidsplan

Formandskabet ventes at fremsætte følgende forslag til tidsplan for gennemførelsen af momspakken:

Pr. 1. januar 2007 gennemføres:

- a. Forlængelse til 1. januar 2008 af den gældende One Stop Shop-særordning for 3. landsvirksomheders salg af elektroniske ydelser til private i EU

Pr. 1. januar 2008 gennemføres:

- b. Ændringerne af beskatningsstedet for grænseoverskridende ydelser B2B (bortset fra ydelser vedrørende kultur, sport, underholdning mv.)
- c. Ændringerne af beskatningsstedet for grænseoverskridende ydelser B2C (bortset fra ydelser vedrørende kultur, sport, underholdning mv. og langtidsudlejning af transportmidler, men inkl. teleydelser og radio/tv-spredningsydelser og e-handelsydelser)
- d. Mini One Stop Shop-ordningen dækkende B2C e-handelsydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser fra 3. lande og i EU.
- e. Harmonisering af reglerne om fradragsret

Pr. 1. januar 2009 gennemføres:

- f. Det nye 8. momsdirektiv

Pr. 1. januar 2010 gennemføres:

- g. One Stop Shop (mini One Stop Shop-ordningen ophæves)
- h. Ændringerne af beskatningsstedet for grænseoverskridende ydelser vedrørende kultur, sport, underholdning mv. samt B2C-langtidsudlejning af transportmidler.

Hjemmelsgrundlag

Forslagene er fremsat i henhold til Traktatens artikel 93, som kræver vedtagelse med enstemmighed.

Nærhedsprincippet

Kommissionens forslag har til formål at lette virksomhedernes grænseoverskridende handel og dermed funktionen af det indre marked. Forslagene skønnes ikke at påvirke medlemslandenes afgiftskompetence ud over, hvad der er nødvendigt for det indre markeds funktion. Regeringen skønner derfor, at forslagene er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet behandlede både B2B/B2C-forslaget og forslaget vedrørende One Stop Shop mv. den 7. september 2005 og støttede forslagene, idet man dog opfordrede Rådet til at medtage visse mindre forslag til tekstændringer i B2B/B2C-forslaget.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Bortset fra forslaget om at forlænge særordningen for e-handelsydelser fra 3. lande til private i EU vil forslagene kræve ændringer i momslovgivningen.

Statsfinansielle konsekvenser

A. Forslag om ydelser B2B og B2C

For så vidt angår konsekvenserne som følge af B2B og B2C-ændringerne henvises til bilag 2.

B, C, E og F. Forslag om One Stop Shop mv.

Forslagene skønnes at give staten et varigt nettoprovenutab på ca. 60 mio. kr., hvor ca. 55 mio. kr. vedrører forslaget om nyt 8. momsdirektiv, som skønnes at medføre, at flere udenlandske virksomheder vil søge om momsgodtgørelse.

For så vidt angår administrative konsekvenser for staten, skønnes SKAT at få engangsudgifter til etablering af One Stop Shop-systemet og det tilknyttede in-

formationsudvekslingssystem. Eventuelle merudgifter forventes afholdt inden for de eksisterende rammer.

D. Forslag om forlængelse af særordningen for e-handelsydelser fra 3. lande

Forslaget vil ikke have statsfinansielle konsekvenser. Vedtages forslaget *ikke* – hvilket vil medføre, at ordningen bortfalder – vil der være et provenutab for staten.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

A. Forslag om ydelser B2B og B2C

De administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet ved indførelse af det oprindelige B2B-forslag er præsenteret i bilag 3.

For så vidt angår B2C-forslaget øges de administrative byrder for de virksomheder, der sælger teleydelser mv. til private kunder i udlandet, da de fremover vil skulle etablere sig og indbetale moms i kundernes hjemland.

Forslaget indebærer, at det bliver mere attraktivt for danske virksomheder at operere på de udenlandske markeder, hvor momssatserne er lavere end i Danmark, og det forventes som følge heraf, at flere virksomheder vil få eller øge deres udenlandske salg.

Der er foretaget en vurdering af de øgede administrative omkostninger, virksomhederne vil få som følge af en vedtagelse af B2C under forudsætning af, at der etableres et nyt One Stop Shop-system som foreslået af Kommissionen. I givet fald vil de årlige administrative omkostninger beløbe sig til ca. 1,9 mio. kr. for de omfattede virksomheder, *jf. tabel 1*.

Tabel 1. Løbende årlige administrative omkostninger ved indførelse af B2C-forslaget givet etableringen af en ny One Stop Shop

	Tidsforbrug	Pris	Hyppighed	Population (antal virksomheder)	Totale omkostninger på samfunds niveau
	[timer]	[kroner]	[antal]	[antal]	[mio. kr.]
Lovforslag					
1. Registrering i One Stop Shop System (tid pr. registrering)	9	2.618	0,1	531	0,14
2. Indberetning i One Stop Shop System (tid pr. indberetning) - kvartalsvis angivelse	1	281	4	531	1,45
3. Betaling af moms til udland (tid pr. betaling) – max 4 mange gange på et år pr. land	0,1	26	4	531	0,23
4. Tid og omkostninger ved kontering af udenlandsk moms (mertid til bogføring pr. indberetning pr. land)	0,3	77	1	531	0,04
Forslag i alt	10				1,85

Kilde: Erhvervs- og selskabsstyrelsen, november 2005.

B, C, E og F. Forslag om One Stop Shop mv.

Såvel forslaget om One Stop Shop-ordningen som et nyt 8. momsdirektiv vurderes at lette virksomhedernes administrative byrder og gøre handel lettere. Det vurderes endvidere, at et nyt 8. momsdirektiv vil indebære, at flere danske virksomheder vil søge om momsgodtgørelse i udlandet, således at virksomhedernes ”balance” med hensyn til 8. momsdirektiv forbliver positiv på trods af, at flere udenlandske virksomheder også skønnes at søge om momsgodtgørelse i Danmark.

De administrative omkostninger forbundet med den nuværende lovgivning beløber sig til et niveau på 17,7 mio. kr. Ved at indføre One Stop Shop-ordningen vil de administrative omkostninger blive reduceret til ca. 5,9 mio. kr., dvs. en samlet besparelse af administrative omkostninger på knap 12 mio. kr.

D. Forslag om forlængelse af særordningen for e-handelsydelser fra 3. lande

Forslaget har ikke administrative eller økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Høring

Hørings svar til B2B/B2C-forslagene og forslaget om One Stop Shop mv. er gengivet i bilag 4.

D. Forslag om forlængelse af særordningen for e-handelsydelser fra 3. lande

Det skønnes ikke nødvendigt at sende forslaget i høring, da der er tale om en ordning for virksomheder fra 3. lande.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Momspakken har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (ECOFIN) den 5. maj 2006 og rådsmødet (ECOFIN) den 7. juni 2006.

A. Forslag om ydelser B2B og B2C

Grundnotat om Kommissionens oprindelige forslag (B2B) blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 16. januar 2004 og supplerende grundnotat blev oversendt den 14. april 2004. Desuden blev det oprindelige forslag forelagt til forhandlingsoplæg forud for rådsmødet (ECOFIN) den 7. december 2004.

Et revideret grundnotat om Kommissionens ændrede forslag (B2B og B2C) blev oversendt til udvalget den 5. oktober 2005.

Ændringsforslaget vedrørende salg af ydelser til private (B2C) blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for det Europæiske Råds møde den 15.-16. december 2005.

B, C, E og F. Forslag om One Stop Shop mv.

Forslaget har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg og Skatteudvalg forud for rådsmødet (ECOFIN) den 16. november 2004 og forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for rådsmødet (ECOFIN) den 7. juni 2006.

Grundnotat er oversendt den 7. december 2004 og supplerende grundnotat er oversendt den 14. april 2005 til Folketingets Europaudvalg og Skatteudvalget. Fremskridtsrapporten vedr. "One Stop Shop" mv. blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 8. november 2005.

D. Forslag om forlængelse af særordningen for e-handelsydelser fra 3. lande

Forslaget om første forlængelse af særordningen for e-handelsydelser fra 3. lande blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for rådsmødet (ECOFIN) den 7. juni 2006. Forslaget om anden forlængelse af særordningen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Tidsplan

Danmark støtter formandskabets oplæg til tidsplan for gennemførelsen af forslagene. For så vidt angår forlængelse af særordningen for 3. lande vil Danmark kun-

ne støtte Kommissionens forslag om ordningens udløb den 31. december 2008 eller det forventede formandskabsforslag om udløb den 31. december 2007.

A. Forslag om ydelser B2B og B2C

Fra dansk side støttes både B2B og B2C-forslagene, der sikrer, at beskatningen i videst muligt omfang tilfalder forbrugslandet.

B, C, E og F. Forslag om One Stop Shop mv.

Danmark støtter som udgangspunkt forslag, der forenkler og nedbringer virksomhedernes administrative byrder.

Danmark er fortsat generelt positiv overfor Kommissionens forslag om en bred One Stop Shop, et nyt 8. momsdirektiv og harmoniserede fradragsretsregler og støtter, at der arbejdes videre hermed. Danmark kan endvidere støtte formandskabets forslag om etablering af en mini One Stop Shop, der kan gælde i perioden fra ændringen af beskatningsstedsreglerne vedrørende e-handelsydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser, indtil den nye One Stop Shop træder i kraft. Danmark vil endvidere kunne støtte en mini One Stop Shop uden e-handelsydelser, men med teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser, således som det var foreslået af det østrigske formandskab i forbindelse med ECOFIN den 7. juni 2006.

Efter de gældende regler er det muligt for medlemslandene at begrænse fradragsretten for fx ”logi”. Den grundlæggende ide bag dette er, at det er meget svært at kvantificere brugen af den private udnyttelse og den erhvervsmæssige udnyttelse af et sted, som bruges til begge formål. Der kan fx være tale om hotelovernatninger eller rum i huse, der bruges til blandede formål (fx et kontor, der også bruges til gæsteværelse). Fra dansk side er det væsentligt, at den foreslåede ret til at begrænse fradragsretten for ”logi” omfatter både hotelovernatninger og byggeomkostninger for rum, der bruges til både erhvervsmæssigt og privat formål, således at de gældende danske fradragsrets begrænsninger kan fortsætte.

D. Forslag om forlængelse af særordningen for e-handelsydelser fra 3. lande

Fra dansk side kan man støtte en forlængelse af særordningen, indtil mini One Stop Shop-ordningen træder i kraft.

Andre landes holdninger

Tidsplan

Størstedelen af medlemslandene støtter tidsplanen, idet nogle lande dog betinger deres støtte af, at der bliver tid til national gennemførelse mellem et forslags vedtagelse og dets ikrafttræden. Seks lande har problemer med tidsplanen. Af disse støtter to pakkens indhold, mens de andre fire hovedsageligt er imod tidsplanen, fordi de ikke kan støtte pakkens indhold.

A. Forslag om ydelser B2B og B2C

På ECOFIN-mødet den 7. juni 2006 var der bortset fra fire lande generel opbakning til forslagene.

Nogle lande mener, at forslaget om at indføre forbrugslandsbeskatning af e-handelsydelser, teleydelser mv. kræver, at virksomhederne samtidig får en administrativt enkel måde at betale og tilbagesøge moms på i andre EU-lande gennem en One Stop Shop (evt. mini One Stop Shop) og et nyt 8. momsdirektiv.

B, C, E og F. Forslag om One Stop Shop mv.

På ECOFIN-mødet den 7. juni 2006 kunne hovedparten af landene støtte principperne i forslaget til One Stop Shop-ordningen. Nogle lande anførte, at der stadig er en lang række tekniske udeståender i forbindelse med ordningen. To lande udtrykte skepsis over for selve ordningen, idet man mente, at indførelse af ordningen vil svække myndighedernes kontrolmuligheder.

Alle lande undtaget ét har støttet mini One Stop Shop-forslaget, idet nogle lande dog har givet udtryk for betænkelighed ved at lade denne ordning omfatte e-handelsydelser, fordi det kan give administrative problemer for myndighederne at håndtere de mange e-handelsvirksomheder i dette system. Endvidere ønsker to lande flere kontrolbestemmelser.

D. Forslag om forlængelse af særordningen for e-handelsydelser fra 3. lande

Det forventes, at alle medlemslande vil støtte en forlængelse af ordningen.

Bilag 1. Forslag om ændret beskatning af grænseoverskridende tjenesteydelser

A. B2B

For at løse problemerne foreslås en grundlæggende ændring af reglerne om beskatningssted ved grænseoverskridende salg af ydelser mellem afgiftspligtige personer (B2B). Kommissionen anfører, at enhver ændring i reglerne om beskatning af ydelser i videst muligt omfang bør resultere i, at ydelserne momsnes i det land, hvor forbruget reelt finder sted. Det er desuden vigtigt, at der er balance mellem administrationernes behov for kontrol og de erhvervsdrivendes administrative forpligtelser. Kommissionens ændrede forslag ændrer ikke det oprindelige forslag for så vidt angår B2B.

Leveringsstedsregler

Ændringerne i forslaget vedrører leverancer mellem afgiftspligtige personer (B2B-leverancer). Nedenfor er en uddybning af de enkelte dele af den nye artikel 9, som omfatter hovedreglerne for leveringssted og dermed beskatningssted:

Artikel 9

Det foreslås, at *hovedreglen* for salg mellem afgiftspligtige personer (B2B-salg) bliver, at leveringsstedet fastlægges ud fra, hvor kunden er etableret. Reglen kombineres med brug af omvendt betalingspligt, således at kunden er betalingspligtig for momsen og leverandøren ikke skal momsregistreres i kundens land. (Jf. forslaget til ændring af artikel 21, stk. 1, litra b).

En ”afgiftspligtig person” defineres som en enhed, der udfører aktiviteter omfattet af momsloven. Af hensyn til administrativ forenkling foreslås, at en ”afgiftspligtig person” er underlagt hovedreglen for alle dennes aktiviteter (både momspligtige og momsfri), undtagen når ydelserne er beregnet til eget (privat) brug eller til virksomhedens personale.

Artikel 9a

Reglen i gældende art. 9, stk. 2, litra a opretholdes, således at leveringsstedet for ydelser vedrørende fast ejendom er det sted, hvor ejendommen er beliggende. Det vurderes, at det generelt fører til beskatning der, hvor ydelsen forbruges.

Artikel 9b

Reglen i gældende art. 9, stk. 2, litra b opretholdes, således at leveringsstedet for passagerbefordring er det sted, hvor befordringen finder sted opgjort ud fra de tilbagelagte strækninger. Kommissionen er opmærksom på vanskelighederne ved administrationen af denne bestemmelse.

Artikel 9c

Reglen i art. 9, stk. 2, litra c opretholdes, således at leveringsstedet for ydelser i forbindelse med kulturelle aktiviteter, sport, kunst, underholdning mv. er det sted, hvor ydelsen reelt udføres. Bestemmelsen fører generelt til beskatning der, hvor

ydelsen forbruges. Dog ændres leveringsstedet til virksomheder (B2B) for ydelser inden for videnskab og undervisning således, at disse fremover beskattes i købers land med mulighed for omvendt betalingspligt.

Artikel 9d

Som en væsentlig undtagelse fra hovedreglen for B2B-leveringer om beskatning i købers hjemland foreslås, at leveringsstedet for ”materielle ydelser” til afgiftspligtige personer er oprindelseslandet. Ved ”materielle ydelser” forstås ydelser:

- Som præsteres i det land, hvor leverandøren er etableret, og
- hvor kunden og leverandøren er fysisk til stede, og
- hvor ydelsen leveres direkte til forbrug

Det gælder f.eks. måltider på en restaurant og håarklipning. Reglen vil bevirke, at disse ydelser beskattes, hvor de reelt forbruges.

Langtidsudlejning eller -leasing af løsøregenstande er udtrykkeligt ikke omfattet af denne bestemmelse, og vil i stedet være omfattet af de generelle bestemmelser i art. 9. Langtidsudlejning eller -leasing er defineret som udleje/leasing i en periode på over 30 dage.

Artikel 9k (artikel 9j i det ændrede forslag)

Medlemslandene har efter gældende regler visse muligheder for – ved handel med lande uden for EU – at flytte beskatningsstedet til det faktiske forbrugsland, hvis reglerne om oprindelseslandsbeskatning medfører en risiko for dobbelt påligning eller ikke-påligning af moms eller hvis reglerne medfører konkurrenceforvridning. I dag gælder disse regler kun for visse leveringer til ikke-afgiftspligtige personer (B2C) og alle transportydelser, men det foreslås, at de kommer til at gælde for leveringer til både afgiftspligtige og ikke-afgiftspligtige personer.

Udvidelse af momsinformationssystemet VIES

VIES-systemet indeholder i dag oplysninger om leveringer af varer til afgiftspligtige personer i EU, hvor køber indbetaler moms. Afgiftspligtige personer, der foretager leveringer af varer inden for Fællesskabet, skal hvert kvartal indberette om leveringerne til deres nationale skattemyndigheder. Oplysningerne sendes herefter til skatteadministrationen i købers land, som derefter kan kontrollere om køber anvender reglerne for omvendt betalingspligt korrekt og om køber har momsangivet varerne.

VIES omfatter ikke ydelser. At udvide VIES med ydelser kan give et kontrolredskab for de B2B-leveringer, der skal momsnes ved omvendt betalingspligt i købers land. Det vil dog medføre mere administrativt arbejde for både myndigheder og købervirksomheder. Dertil kommer, at det eksisterende system ikke fungerer optimalt, da det er langsomt og til tider upræcist.

Kommissionen foreslog i det oprindelige B2B-forslag, at VIES udvides til også at omfatte salg af ydelser fra 1. januar 2008, (jf. artikel 22, stk. 6, litra b (art. 28h)). Kommissionen ville i den mellemliggende tid undersøge hvordan VIES teknisk set kan forbedres samt fremsætte forslag til nødvendige ændringer af forordningen om administrativt samarbejde.

I det ændrede forslag anfører Kommissionen, at tekniske undersøgelser viser, at det teknisk kan lade sig gøre, at lade informationsudveksling om ydelser indgå i det nuværende VIES. Kommissionen foreslår derfor datoen for, hvornår denne informationsudveksling skal starte fastsat til samme dato, som resten af forslaget træder i kraft – efter formandskabets tidsplan den 1. januar 2008.

Virksomhedsinterne ydelser

Kommissionen foreslår artikel 6, stk. 6 præciseret, således at det tydeliggøres, at ydelser mellem forskellige filialer af en virksomhed eller mellem en filial og hovedsæde normalt falder uden for momsens anvendelsesområde, forudsat at de pågældende filialer mv. er en del af samme retlige enhed. Det er tilfældet uanset om forretningsstederne er beliggende i samme medlemsstat eller i flere medlemslande.

Formandskabets kompromisforslag vedr. B2B

Forhandlingerne i EU om B2B-forslaget startede i januar 2004. På arbejdsgruppenniveau har forslaget været behandlet flere gange.

I det kompromisforslag, der blev fremlagt til rådsmødet i november 2004, var foretaget en række tekniske ændringer af Kommissionens forslag, hvoraf de vigtigste var:

Artikel 9, stk. 1.

Kommissionens forslag er udvidet således, at også alle leverancer til en ikke-afgiftspligtig juridisk person (fx en kommune), som i forvejen er momsregistreret for en eller flere momspligtige aktiviteter, skal anses for B2B-leverancer. Disse ”personer” er dermed omfattet af hovedreglen om at leveringssted er forbrugslandet og anvendelsen af omvendt betalingspligt.

Artikel 9c

Kommissionens forslag er ændret så omfanget af artiklen begrænses således, at det ikke er alle ydelser vedrørende fx kulturelle, kunstneriske, sportslige og videnskabelige arrangementer, der omfattes af bestemmelsen om forbrugslandsbeskatning, men kun moms af adgangsbetaling og dertil knyttede ydelser (som garderobe- og toiletbetaling) til arrangementerne. Bestemmelsen betyder at disse adgangsydelser mv. momsbeses samme sted uanset om køber er en afgiftspligtig eller en ikke-afgiftspligtig person (privat). Øvrige B2B-leverancer i forbindelse med arrangementerne momsbeses i det land, hvor køber er etableret.

Artikel 9d

Kommissionens forslag er under forhandlingerne blevet begrænset således, at bestemmelsen kun omfatter følgende tilfælde:

- Korttidsudlejning momses i det land, hvor køretøjet stilles til rådighed (ofte test udlejers land)
- Restaurant- og cateringydelser momses i det land, hvor ydelserne fysisk udføres.

Herudover er forslaget om ændring af 6. momsdirektivs artikel 6 om en regel for momsbehandlingen af virksomhedsinterne ydelser udgået. Kommissionens forslag til denne ændring er ikke blevet anset for en væsentlig del af selve forslaget og drøftelserne heraf skal føres videre i anden sammenhæng.

Desuden foreslås det, at bankydelser, finansielle ydelser samt forsikrings- og gensikringsydelser ikke omfattes af VIES (artikel 21).

B. B2C

For at sikre yderligere forbrugslandsbeskatning har Kommissionen i juli 2005 foreslået følgende ændringer i beskatningen af grænseoverskridende salg af tjenesteydelser til private:

- Den nuværende generelle regel for B2C-salg opretholdes, således at B2C-leverancer som udgangspunkt fortsat momses i sælgers land.
- Ydelser, der kan leveres via fjernsalg momses fremover i kundens bopælsland. Det gælder fx radio- og tv-spredningsydelser, teleydelser og fjernundervisning.
- Hovedparten af de allerede eksisterende undtagelser fra den gældende hovedregel opretholdes

For så vidt angår ændringer til de enkelte artikler foreslås følgende i B2C-forslaget:

Artikel 9, stk. 2

Kommissionen foreslår, at hovedreglen for leveringssted ved leverancer til ikke-afgiftspligtige personer (overvejende private, B2C-salg) forbliver uændret – nemlig der, hvor leverandøren er etableret.

Kommissionen er af den opfattelse, at i de fleste tilfælde fører denne regel til beskatning på det faktiske forbrugssted, idet ydelserne ofte præsteres lokalt. Reglen er desuden let at administrere for virksomhederne, som blot behøver at kende eget lands momsregler, og ikke behøver at kende kundens identitet.

Artikel 9b

Kommissionen foreslår at opretholde reglen om at leveringsstedet for passagerbefordring i forbindelse med salg mellem erhvervsdrivende (B2B) er det sted, hvor befordringen finder sted opgjort ud fra de tilbagelagte strækninger (gældende arti-

kel 9, stk. 2, litra b), jf. bilag 1. Kommissionen har i ændringsforslaget foreslået, at den tilsvarende regel også opretholdes ved passagerbefordring til private (B2C).

Selv om hovedreglen i de fleste tilfælde fører til moms på det faktisk forbrugssted, så er der dog en række områder, hvor det er nødvendigt med specifikke regler for at sikre, at momsen betales i forbrugslandet. Kommissionen har derfor foreslået følgende:

Artikel 9f

Efter de gældende regler er der visse ydelser, der som en undtagelse fra hovedreglen om oprindelseslandsbeskatning, momses det sted, hvor ydelserne faktisk udføres. Der er tale om virksomhed knyttet til transport, såsom lastning, losning og lignende virksomhed, sagkyndig vurdering af løsørengstande og arbejde udført på løsørengstande samt ydelser i forbindelse med virksomhed indenfor videnskab og undervisning.

Kommissionen foreslår, at også restaurant- og cateringvirksomhed fremover momses det sted, hvor den udføres. (En undtagelse hertil er ydelser, der leveres om bord på transportmidler, hvor beskatningsstedet foreslås at være afgangsstedet). Årsagen er, at restaurantydelser leveres direkte til forbrug på et let identificerbart sted og bør derfor momses der, hvor ydelsen faktisk præsteres. Ofte er dette sted dér, hvor leverandøren er etableret og den gældende hovedregel for momsning giver derfor forbrugslandsbeskatning i de fleste tilfælde. Men i forbindelse med cateringydelser er der flere og flere tilfælde, hvor ydelsen leveres til forbrugere i et andet EU-land og for at sikre forbrugslandsbeskatning i alle tilfælde foreslår Kommissionen derfor, at ydelserne altid skal momses i det land, hvor ydelsen faktisk udføres.

Kommissionen foreslår desuden, at langtidsudlejning eller -leasing af transportmidler fremover momses i det land, hvor kunden er etableret/bosiddende. Årsagen er, at det er relativt let at lease transportmidler ud til kunder i andre EU-lande og hovedreglen om momsbetaling i leverandørens land giver derfor ikke altid en korrekt forbrugslandsbeskatning. Kommissionens forslag vil give ens regler uanset om kunden er afgiftspligtig (B2B) eller privat (B2C).

Ved salg til private skal sælger herefter indbetale momsen i kundens land. Dette kræver ved gældende momsregler, at sælgerne momsregistrerer sig i alle de lande, hvor de har private kunder, hvilket er administrativt besværligt. Kommissionen anfører imidlertid, at dette besvær i vid udstrækning kan undgås ved anvendelse af en One Stop Shop-mekanisme, hvor sælgerne kan angive alle salg til andre EU-lande gennem sine egne myndigheder (jf. Kommissionens forslag af 29. oktober 2004, som er beskrevet ved grundnotat oversendt den 7. december 2004 og supplerende grundnotat af 14. april 2005).

For korttidsudlejning foreslås momsen betalt det sted, hvor transportmidlet i praksis stilles til rådighed for kunden. Herved vil der være ens regler uanset om

kunden er afgiftspligtig eller privat, (jf. bilag 1 Formandskabets kompromisforslag artikel 9d).

Artikel 9g i Kommissionens ændrede forslag

Elektronisk leverede ydelser, teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester samt fjernundervisning kan leveres og bliver leveret til private personer på afstand. Den gældende regel om, at moms skal betales i leverandørens land bevirker, at der ved den grænseoverskridende handel ikke forbrugslandsbeskattes.

Kommissionen anfører, at da det er relativt let at levere disse ydelser over grænserne, er der stor risiko for, at leverandøren etablerer sin forretning i et land med lav moms, når der sælges til private. På samme måde vil virksomheder uden for EU vælge at blive etableret i et EU-land med lav momssats.

Kommissionen anfører, at problemerne kan løses ved at beskatningsstedet for denne type ydelser flyttes til det land, hvor forbrugeren er etableret/bosat.

Forbrugslandsbeskatning af de elektronisk leverede ydelser vil ved gældende momsregler betyde, at sælgerne skal momsregistrere sig i alle kundernes hjemlande, men det kan undgås ved indførelse af en One Stop Shop-mekanisme, jf. ovenfor. One Stop Shop-ordningen omtales nedenfor.

Artikel 9h

Når formidlere leverer ydelser til private bliver disse ydelser beskattet på det sted, hvor den hovedtransaktion, som de er knyttet til, beskattes. Denne regel er ikke altid let at administrere, men Kommissionen har ikke fundet, at andre regler vil være bedre/lettere administrerbart. Kommissionen foreslår derfor reglen bibeholdt.

Ud over de ovennævnte ændringer indeholder Kommissionens ændrede forslag en række tekniske konsekvensændringer.

Bilag 2. Administrative og statsfinansielle konsekvenser af B2B og B2C-forslagene

A. B2B

Da Danmark har begrænset fradragsret for biler samt moms fritaget personbefordring og dermed ingen fradragsret på transportmidler, er der i dag en stor mængde biler, busser og tog, der langtidsleases i andre EU-lande med mere favorable refusionsregler. Forslaget vil betyde, at danske virksomheders langtidsleasing af transportmidler skal moms i Danmark, og virksomhederne vil dermed kun få fradragsret efter danske regler.

Samlet set skønnes statens varige momsprovenu – med stor usikkerhed – at stige med ca. 282 mio. kr. om året før skat. Heraf vil ca. 279 mio. kr. komme fra ekstra momsbetalinger fra operatører inden for moms fritaget kollektiv trafik og anden offentlig finansieret persontransport.

Det forventes, at DSB's udgifter til dansk moms øges med 28 mio. kr. før skat. Desuden må ekstraudgifterne til moms for andre operatører, der udfører moms fritaget kollektiv trafik, forventes at medføre et udgiftspres på den samlede offentlige sektor. Især skal det nævnes, at busvognmændene har genforhandlingsklausuler i deres kontrakter.

Provenukonsekvenserne for operatørerne inden for moms fritaget kollektiv trafik er før skat-beregninger. Det vil sige, at det er operatørernes direkte udgifter. Disse udgifter vil altid være større end operatørernes nettobelastning. Forskellen er afhængig af, om de øgede omkostninger kan overvælttes i operatørernes priser. Ved fuld overvæltning (og uændret adfærd) vil operatørernes nettobelastning være 0 kr.

Boks 1

Skøn for momsbetalinger som følge af B2B-forslaget

Uden overvæltning vil operatørernes nettobelastning også være mindre end før skat-beregningerne, da de øgede udgifter vil give større skattemæssige fradrag. Forskellen på før skat- og efter skat-provenuet kan maksimalt blive 30 pct. af før skat-provenuet – svarende til 84 mio. kr. for moms fritaget kollektiv trafik. Dermed vil den skønnede efter skat-belastning ved fuldt fradrag og uden overvæltning i priserne være knap 200 mio.kr.

Tabel a. Skøn for momsbetalinger som følge af B2B-forslaget, varige konsekvenser i et hypotetisk eksempel uden kompensation eller overvæltning

	Mio. kr.
Ekstra momsudgifter personbiler, før skat	3
Ekstra momsudgifter tog, før skat	46
Busser, før skat	233
Statens direkte momsprovenu i alt	282
Statens provenu i alt (efter fuldt fradrag på 30 pct.)	ca. 200

Regeringen har besluttet at kompensere for de forøgede momsudgifter i forbindelse med rutekørsel med bus. Regeringen har indtil videre ikke lagt sig nærmere fast på den nærmere udformning af kompensationen.

Endelig skønnes ændringerne ikke at have statsfinansielle konsekvenser for så vidt angår virksomheder, der er fuldt afgiftspligtige. Det skyldes, at disse virksomheder vil have fuldt fradrag for den moms, der betales her i landet.

En udvidet brug af omvendt betalingspligt skønnes at give en administrativ besparelse for told- og skattemyndighederne, idet der undgås nogle af de relativt resourcekrævende anmodninger om tilbagebetalinger efter 8. og 13. momsdirektiv. Endvidere undgås administrative omkostninger forbundet med momsregistrering af en række virksomheder fra andre EU-lande.

Udvidelsen af VIES med ydelser vil isoleret set betyde en lille administrativ byrde for SKAT, idet flere oplysninger skal udveksles med de øvrige EU-lande. Anvendelsen af VIES derimod giver myndighederne mulighed for at foretage en kontrol af leveringerne, som er væsentlig mindre resourcekrævende end den kontrol, der udføres under reglerne for administrativt samarbejde.

B. B2C

For så vidt angår B2C-ændringerne fremgår de skønnede økonomiske konsekvenser af nedenstående skema:

Tabel b. Provenumæssige konsekvenser ved de foreslåede B2C-ændringer

Forslag	Provenumæssige konsekvenser
Restaurant- og cateringydelse om bord på skibe, fly og tog	Forslaget får ingen provenumæssige konsekvenser. For øjeblikket momses disse ydelser ikke, og beskatningsstedet får først reel betydning, hvis momsfriheden ophører. Spørgsmålet om, hvorvidt ydelserne skal momses afventer i første omgang en rapport fra Kommissionen om problemstillingen (jf. artikel 8, litra c).
Øvrige restaurant- og cateringydelse	Forslaget forventes at give en mindre provenugevinst, da omfanget af leverancer af sådanne restaurant- og cateringydelse til Danmark fra andre EU-lande er større end leverancer til andre EU-lande fra Danmark. Efterspørgslen efter disse ydelser leveret fra andre EU-lande forventes dog at være meget begrænset pga. af transportomkostninger mv.

Udlejning af transportmidler	<p>Forslaget vedrørende transportmidler forventes ikke at få væsentlige provenumæssige konsekvenser, da færdselsloven som udgangspunkt kræver, at personer, der er bosat i Danmark, kun må køre i dansk indregistrerede biler.</p> <p>Der vil dog kunne komme en mindre provenugevinst, da der er flere personer bosat i Danmark, der langtidsleaser biler i andre EU-lande, end der er personer bosat i andre EU-lande, som langtidsleaser biler i Danmark.</p>
Ydelser der kan præsteres på afstand (teleydelser og lignende)	<p>Provenueeffekten ved at lægge dansk moms på de ydelser, hvor der i dag betales moms i et andet EU-land forventes at være relativt begrænsede ved det nuværende niveau – sandsynligvis under 20 mio. kr. for telefoni, internetforbrug og -abonnement.</p> <p>Skatteministeriet har dog ikke skønnet over provenueffekterne fra andre ydelser pga. mangel på statistisk grundlag. ”Andre ydelser” kunne eksempelvis være: (momspligtig) fjernundervisning, informations- og nyhedsformidling, film, musik, porno, computerspil og software leveret fra et andet land via internettet eller lignende. Men hver krone (målt i forbrugerpriser), der flyttes til afgiftsbelægning i Danmark vil give 20 øre mere i moms til staten. Bruger danskerne eksempelvis for 50 mio. kr. (inkl. dansk moms) på ydelser, der skal afgiftspålægges i Danmark, vil merprovenuet således være 10 mio. kr.</p> <p>I teorien er det imidlertid muligt at flytte leveringen og dermed momsbetalingen af telefoni, internet og andre ydelser til et andet EU-land. Såfremt privates telefoni, internetforbrug og -abonnement flyttes til andre EU-lande, vil det med det nuværende omfang og prisniveau give et provenutab på over 2 mia. kr. (Skønnet omfatter ikke telefoni i ikke-momsregistrerede virksomheder, bl.a. banker og forsikrings-selskaber, og ikke elektroniske ydelser der bestilles/leveres via internettet). Et tab på denne størrelse vil dog kræve, at samtlige kunder uanset alder mv. ville skifte til udenlandsk etablerede selskaber. Det forekommer hverken sandsynligt på kort eller mellemlangt sigt, selv om der formentlig kan forventes en betydelig vækst.</p>
Ydelser præsteret af formidlere	<p>Da der ikke gennemføres ændringer – men kun præciseringer – af de nuværende regler, forventes forslaget ikke at have provenumæssige konsekvenser.</p>

Anm.: Alle provenueffekter er opgjort som varige årlige direkte ændringer af momsindtægterne ved forslaget.

Bilag 3. Administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet af B2B-forslaget

Virksomheder, der i dag langtidsleaser transportmidler i andre EU-lande med fordelagtige fradragsregler, vil få en økonomisk meromkostning på størrelse med statens merprovenu ca. 282 mio. kr. mio. om året før skat, jf. tidligere.

Hertil kan komme administrative udgifter til eventuel genforhandling af leasingkontrakter. Kontrakterne løber typisk 4-6 år og Amtsrådsforeningen skønner, at der alene på deres område skal genforhandles ca. 200 kontrakter ved en umiddelbar gennemførelse af forslaget.

En test foretaget af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen på 419 virksomheder viser, at 31 – ca. 7 pct. – forventes at blive berørt af forslaget. Blandt disse forventer 25 virksomheder (ca. 81 pct.), at forslaget vil give administrative konsekvenser.

Tabellen nedenfor viser de væsentligste administrative konsekvenser for de berørte virksomheder – samlet tal for byrder og lettelser:

Tablet c. Virksomheder, der forventer administrative omkostninger

	Antal	Andel af alle spurgte virksomheder (pct.)	Gennemsnitlig forventet byrde, blandt de, der forventer en byrde.
Intern administration, omstillingsbyrder	8	25	18 timer
Intern administration, løbende byrder årligt	15	48	16 timer
Ekstern bistand, omstillingsbyrder	10	32	9.500 kr.
Ekstern bistand, løbende byrder årligt	2	6	7.500 kr.
Uddannelse, omstillingsbyrder	5	16	6.300 kr.

Kilde: Erhvervs- og selskabsstyrelsen.

De fleste af de 8 virksomheder, der har anført kategorien ”omstillingsbyrder”, og de 15 virksomheder, der har anført ”løbende administrative byrder”, oplyser, at byrderne er forbundet med de forventede indberetninger til VIES-systemet.

Bilag 4. Høringssvar til B2B og B2C-forslagene samt forslaget om One Stop Shop-ordningen mv.

A. B2B

Af de organisationer der har afgivet høringssvar har **Dansk Industri, Finansrådet og Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR)** givet udtryk for en positiv holdning til principperne i forslagens ændring af leveringsstedsreglerne og anført, at forslaget vil lette mange virksomheders hverdag, blandt andet ved øget anvendelse af omvendt betalingspligt og færre undtagelser fra hovedreglen. Både Finansrådet og FSR er desuden meget positive over for den foreslåede præcisering omkring virksomhedsinterne ydelser i tilfælde, hvor forretningssteder ligger i mere

end et land. De anfører, at det ligeledes bør præciseres, at der også er tale om virksomhedsinterne ydelser hvis et af forretningsstederne samtidig indgår i en fælles moms-registrering med en anden virksomhed.

Advokatrådet og Registrerede Revisorer har ingen bemærkninger.

Handel, Transport og Serviceerhvervene (HTS) er samlet imod Kommissionens forslag.

HTS, Amtsrådsforeningen, Danske Busvognmænd, Brancheforeningen Dansk Kollektiv Trafik og HUR finder det problematisk, at leveringsstedet for langtidleasing af køretøjer ændres fra at være leasingfirmaets land til at være kundens land, idet momsfordelen ved finansiel og operationel leasing i andre EU-lande bortfalder. Det anføres, at de fleste busser til rutekørsel i dag leases i andre EU-lande med lavere moms og mere fordelagtige fradragsretsregler end Danmark. Forslaget vil betyde, at leasingydelsen skal momses i forbrugslandet og forbrugslandets fradragsretsregler bruges. Dansk Kollektiv Trafik har skønnet meromkostningerne for denne del af forslaget at ligge på ca. 300 mio. kr. Omkostninger vil blive væltet over på amter, kommuner og HUR, idet buserhvervet vil være afhængig af fuld kompensation. Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening anfører, at man vil kræve økonomisk kompensation (DUT) og HUR anfører, at meromkostningerne vil betyde nye ekstraordinære takststigninger og/eller yderligere nedskæringer i busdriften. Amtsrådsforeningen anfører desuden, at ændring af leveringssted for leasingydelser vil betyde administrative merudgifter i forbindelse med genforhandling af kontrakter – disse udgifter kan undgås, hvis der laves en lang (6 år) overgangsordning. Skatteministeren tilkendegav i foråret 2004, at regeringen har besluttet, at der skal gives kompensation for de forøgede momsudgifter i forbindelse med rutekørsel med bus som følge af direktivændringen.

Dansk Industri anfører, at virksomheder der har leaset hvidpladebiler i et andet EU-land også vil få øgede omkostninger, idet der skal beregnes dansk moms og bruges de ufordelagtige danske fradragsretsregler.

Dansk Industri, Finansrådet, FSR og HTS anfører, at en udvidelse af VIES til at omfatte ydelser, vil påføre virksomhederne administrative byrder. I høringssvarerne stilles spørgsmålstegn ved kontrolnyttens af VIES. Finansrådet understreger, at ændringen i hvert fald ikke bør gælde momsfri ydelser og foreslår i øvrigt at der laves en bagatelgrænse på f.eks. 10.000 euro for, hvornår VIES skal bruges (hvis overhovedet).

Herudover anfører Dansk Industri, at definitionen af ”materielle ydelser” er uklar og at forslaget ikke løser problemet med salg af ”pakke-løsninger”, hvor de enkelte dele i pakken har forskelligt leveringssted.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR) mener, at ydelser vedr. messer og udstillinger bør omfattes af hovedreglen for leveringssted og ikke den nye art. 9c.

Både Dansk Industri og FSR anfører, at teleoperatører m.fl. selv efter forslaget fortsat vil have et problem med, at begrebet tjenester vedr. fast ejendom kan fortolkes forskelligt.

Kommissionens høring

Kommissionen sendte den 7. maj 2003 et oplæg til ændringer af B2B-reglerne i høring. Der indkom 57 høringsbidrag. Af disse bidrag kom 33 fra nationale og europæiske foreninger og sammenslutninger, 22 kom fra erhvervslivet, og 2 fra enkeltpersoner.

Hovedparten af bidragene støttede den foreslåede ramme for reglerne, som indebærer en ændring fra oprindelsesprincip til bestemmelsesprincip hvad angår beskatningsstedet for B2B-leverancer af ydelser. Der var dog en række forbehold over for de foreslåede undtagelser fra den generelle regel.

Enkelte mente oprindelsesprincippet skal bevares kombineret med et system til omfordeling af momsen, så den overføres til den medlemsstat, hvor kunden er etableret.

Af dem, der forholdt sig til udvidelsen af VIES, var langt hovedparten imod denne idé, idet systemet ikke blev anset for et effektivt værktøj til bekæmpelse af svig.

B. B2C

Det ændrede forslag, som ændrer reglerne for B2C, blev sendt i høring den 28. august 2005 og nedenfor gengives de indkomne høringsvar:

Dansk Industri (DI) og Handel, Transport og Serviceerhvervenes Interesseorganisation (HTS-I) støtter generelt forslaget, idet det vil forbedre danske virksomheders konkurrenceevne. Det understreges dog, at den øgede forbrugslandsbeskatning vil give virksomhederne større administrative byrder, hvis der ikke samtidig sker vedtagelse af Kommissionens forslag om et One Stop Shop-system. Herudover bemærkes:

DI og HTS-I anfører, at det er vigtigt med en klar definition af ”aftager”. DI mener, at ”aftageren” skal knyttes til faktureringsadresse eller brugeren – men ikke den juridiske ejer. Endvidere bør der laves klare regler for, hvorledes ”pakkeløsninger” med flere slags ydelser skal behandles – specielt reglerne for leveringssted for elektroniske ydelser, dataforbindelser og telekommunikation bør harmoniseres.

HTS-I anfører, at det bør sikres, at virksomheder ikke straffes for forkert afregning, når det er begrundet i kundens momsspekulationer (fx hvis en kunde oplyser et forkert bopælsland).

DI ønsker en mere klar definition af udtrykket ”fast ejendom”.

DI støtter den foreslåede ændring af beskatningsstedet for udlejning af transportmidler, således at udlejningen kommer til at skulle momses i forbrugslandet. Man gør imidlertid opmærksom på, at dette vil betyde, at en dansk virksomhed, der lejer transportmidler i fx Tyskland skal momses i DK og mister den moms-godtgørelse de i dag får fra Tyskland. DI anfører, at det må sikres, at danske virksomheder ikke stilles ringere med nye end gamle regler, hvilket eksempelvis kan ske ved at indrømme fradragsret for dansk moms.

DI mener i særdeleshed, at en gennemførelse af de foreslåede ændringer af godtgørelsesreglerne i 8. momsdirektiv er vigtig for virksomhederne.

DI mener, at der bør ske en harmonisering af reglerne for tab på debitorer.

IT-Branceforeningen (ITB) har erklæret sig enig med i holdningerne fremført af HTS-I.

Bilfærgernes Rederiforening og Danmarks Rederiforening anfører, at forslaget om at ændre leveringsstedet for restauranter om bord på færger til afganglandet vil betyde, at der fremover skal betales moms af ydelserne i modsætning til i dag. Foreningerne anfører, at dette vil betyde et tab for rederierne på over 100 mio. kr. om året. [På baggrund af høringssvaret tog Skatteministeriet kontakt med foreningerne og forklarede, at forslaget alene ændrer stedet for, hvor momsen skal betales, hvis den skal betales. Efter gældende regler betales ikke moms af disse ydelser (med hjemmel i 6. momsdirektiv artikel 8, stk. 1, litra c) og forslaget vil ikke ændre dette. Skal der i fremtiden indføres momspligt for restauranter om bord på skibe, vil dette kræve en særskilt beslutning af Rådet].

Advokatrådets Skatteudvalg har ikke bemærkninger til indholdet af forslaget, men har påpeget to tilfælde af uhensigtsmæssig sprogbrug.

Landbrugsrådet har ikke bemærkninger til forslaget.

Kommissionens høring

Kommissionen sendte 3. februar 2005 et oplæg til ændringer af B2C-reglerne i høring. Der indkom over 70 skriftlige svar.

Høringssvarene betød, at Kommissionen har udeladt nogle påtænkte ændringer. Således opretholdes gældende regler for beskatningssted for personbefordring og for formidlere.

De fleste af svarerne havde relation til den del af forslaget, der ændrer reglerne om beskatningssted for ydelser leveret på afstand. Der blev påpeget af de ændrede regler som betyder beskatning i kundens land vil øge de administrative byrder.

Biludlejnings- og leasingfirmaerne gik stærkt ind for, at der skal være samme regler uanset om kunden er privat eller momsregistreret virksomhed. Sektoren anerkendte behovet for at differentiere mellem korttidsudlejning og langtids-leasing.

Restaurant- og cateringsektoren støttede hovedsageligt Kommissionens ændringer.

C. Forslag om One Stop Shop mv.

Forslagene er sendt i høring hos relevante erhvervsorganisationer og de modtagne høringsvar er kort gengivet nedenfor.

Dansk Industri (DI) anfører, at forslaget som helhed vil lette de administrative byrder for virksomhederne. Omkring indførelse af en One Stop Shop-ordning er DI positiv og anfører specielt, at det vigtigt, at systemet skal gælde både for salg til erhvervsdrivende og private. Herudover anfører DI, at forslaget om kvartalsvis afregning med 20 dages angivelses- og betalingsfrist betyder en forkortelse af betalingsfristen for små og mellemstore virksomheder. DI ser derfor gerne en længere betalingsfrist.

DI støtter delforslaget om modernisering af 8. momsdirektiv, men mener dog ikke fradragsretten skal afspejle omfanget af virksomhedens momspligtige aktiviteter i hjemlandet.

Handel, Transport og Serviceerhvervene (HTS) anfører, at forslaget som helhed vil lette de administrative byrder for virksomhederne, hvorfor man generelt kan støtte det. Til forslaget vedrørende etablering af en One Stop Shop-ordning anføres, at det synes uhensigtsmæssigt, at virksomhederne selv skal foretage momsindbetalingen direkte til de relevante myndigheder, da dette giver virksomhederne administrative byrder og undergraver den ellers gode nuværende særordning for 3. landes e-handelsydelse gennem en One Stop Shop-ordning.

Advokatrådet og Registrerede Revisorer (FRR) har oplyst, at forslagene ikke giver rådet anledning til bemærkninger.

Håndværksrådet mener, at forslaget samlet set vil medføre betydelige lettelser for virksomhederne og støtter derfor forslaget.

Landbrugsrådet er generelt positivt overfor forslaget som helhed. For så vidt angår One Stop Shop-ordningen anfører Landbrugsrådet, at ordningen skal være fleksibel og nem at anvende. Landbrugsrådet mener, at det for at undgå spekulation i likviditet vil være nødvendigt på et tidspunkt at harmonisere de nationale angivelsesfrister.